

12. februar 2016
J.nr. 16-0143999

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 210 af 2. februar 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Mads Peter Rostock Jacobsen

Spørgsmål

I forlængelse af samrådet om svindel med moms og punktafgifter, jf. SAU alm. del – samrådsspørgsmål K, L, M og N, bedes ministeren udarbejde en business case for, hvad en gennemsnitlig kontrolmedarbejder i SKAT indbringer til staten.

Svar

Der findes så vidt vides ikke anerkendte beregningsmetoder eller business case-modeller, som kan dokumentere den *marginale samfundsøkonomiske effekt* fra kontrol af skatter eller afgifter.

Erfaringsmæssigt er størstedelen af borgere og virksomheder interesserede i at betale korrekt skat og afgifter, og for disse er behovet for kontrol- og anden indsatsaktivitet beskedent. Omvendt kan der for de borgere og virksomheder, som forsøger at unddrage sig beskatning, være tale om, at der skal en meget betydelig kontrolindsats mv. til for at fastslå det korrekte skatte- og afgiftsgrundlag. Derfor kan den direkte marginale provenuvirkning af en given kontrolindsats være beskedent. I modsat retning trækker en eventuelt afskrækkende effekt på andre skatteyderes adfærd, som isoleret set kan styrke skatte- og afgiftsindtægternes robusthed.

Rapporten ”Dansk Økonomi, forår 2011” fra De Økonomiske Råd opstiller en cost-benefit-analyse af forholdet mellem på den ene side den mekaniske provenueffekt (det gennemsnitlige provenu forbundet med en kontrol) og adfærdseffekten (gevinsten ved korrekt rapportering fra den kontrollerede det følgende år) og på den anden side kontrolomkostningerne, dvs. SKATs udgifter til løn og overhead. Analysen, der er lavet i samarbejde mellem SKAT og DØR, er baseret på et kontrolprojekt gennemført af SKAT på baggrund af en tilfældigt udvalgt stikprøve.

Resultatet viser, at virkningen i projektet af såvel reguleringer som efterfølgende ændret regellefterlevelse fratrukket kontrolomkostningerne i gennemsnit er tæt på nul for alle skatteydere i gennemsnit (-150 kr.), mens kontrolomkostningerne for selvstændige overstiger de beregnede merindtægter med 2.050 kr. i gennemsnit.

Det bemærkes også, at et hypotetisk marginalt merprovenu, korrigeret for de administrative omkostninger ved den ekstra kontrol, fra øgede kontrolaktiviteter ikke kan ses som udtryk for den *samfundsøkonomiske* gevinst ved den gennemførte kontrol, hvilket også fremgår af den nævnte rapport fra DØR, boks IV.4 på side 333.

Set i et samfundsøkonomisk perspektiv består gevinsten ved en øget kontrolindsats, som medfører mere præcis ansættelse af skatteyderes indkomst (fx kontrol af kørselsfradrag), i, at den samlede beskatning hermed kan bringes tættere på de fordelingsvirkninger, som er tilstræbt i skattereglerne. Ved en opgørelse heraf vil der skulle tages hensyn til, at skatten øges for nogle skatteydere, hvorved lavere skat for andre skatteydere muliggøres. Den samfundsøkonomiske gevinst herved skal ses i lyset af begge disse effekter og dermed virkningen på indkomstfordelingen som følge af den mere præcise skatteansættelse. Den mulige samfundsøkonomiske gevinst ved øget kontrolindsats er således ikke nødvendigvis direkte relateret til det merprovenu for staten, som kan fremkomme ved øget kontrol.